

In 1910 Josephine Boshouwers, born in 1883, emigrated from the province of Limburg (The Netherlands) to the U.S.A. to join her fiancé, Eugène a Campo, born in 1876, who had emigrated there in 1909. Soon they got married and settled in New Plymouth (Idaho). They had 5 children : Teresa (Mrs. Fiellen), Margaret (Mrs. Charles Henggeler), Bernard (married to Agnes), Joe (married Rosie at the age of 31), and Louise (who at a very early age became Mrs. Leo Palumbo). Mr. Eugène a Campo died in 1925 of the flu.

Mrs. Josephine a Campo seems to have kept up a regular correspondence with her relatives in The Netherlands. She wrote a series of 19 letters, between 07-17-1945 and 12-08-1950, to her niece Wies, the present Mrs. L.C.Beckers-Boshouwers of Sittard (The Netherlands); and one to her sister and brother-in-law Maria and Constant, dated 02-26-1946. On February 17, 195? Mrs Margaret Henggeler wrote a letter in English to her cousin Mrs. Wies Beckers-Boshouwers. From a letter written by Joan Henggeler (Margaret's daughter?) to Mrs. Beckers, which arrived in November 1989, we can infer that the writer visited her relatives in The Netherlands.

About the contents of the letters written by Mrs. Josephine a Campo :

The bulk of the information is on matters of everyday-life: health, births, weather, bits of news concerning common acquaintances. There are references to the aftermath of World WarII: ever-rising prices, relative scarcity of certain food items (sugar is rationed, 5 pounds for 4 months), mention is made of packages that have been sent to help the relatives. Josephine has some complaints: there are too many strikes ('Soms tijds kan men niet begrijpen, waarom de menschen niet kunnen tevreden zijn'); people get married at a much too early age; the quality of things leaves something to be desired ('Men koopt hier ook wat er is en niet wat men wenscht'); politicians do not do their work properly. She is a very devout Catholic: people neglect church going and prayer; she suffers from arthritis and has to stay indoors, but goes to mass (a blessing that there are cars). Most of these letters were written from New Plymouth, but in 1949 she is in hospital for surgery, and after that she can no longer take care of herself, and is at her daughter Margaret's home at Weiser. She dies in 1951. Her last letters are shorter, are addressed to 'Lieve Wies en de heele familie', and the writing deteriorates visibly.

In her final letter she asks for her relatives' prayers.

There is a curious discrepancy between the items 15 and 16 of this series. The former is dated 4 December 1949 and the latter 6 December 1949. One is addressed to 'Lieve Wies en heele familie', the other 'Beste Wies en de heele familie'. Both are written at Weiser, where Josephine is recuperating at her daughter Margaret's after her serious operation (the surgeon removed a tumor: 'de kwaal die ik had noemen ze hier een tumor, een groot gezwel dat al die pijn scheen te veroorzaken'). This was in 1947. She first went to live with Bernard and Agnes at Fruitland for some time, but after a trial period in her own house she was taken care of by her daughter Margaret who lived at Weiser, Idaho. Both letters have a proper beginning and ending, so that they were probably not sent in one envelope. But the most mysterious thing is the conflicting evidence about the weather. On the fourth of December Josephine writes: '...het weer werd buitengewoon koud met heel wat sneeuw, kouder dan het in jaren geweest is, tot 15 graden Fahrenheit onder nul elken nacht.....Ik hoop maar dat het spoedig warmer wordt'. Two days later, December 6th, she reports: 'Tot nu toe is het zeer mooi geweest, zeer verschillend van verleden jaar, toen hadden we een lange koude winter, die we niet meer terug wenschen'. The letters show the same handwriting, but the second is less clear and free than the first. Cannot one of these letters be predated or postdated by a year? Not likely, since there is a letter dated 13 December 1948, and one dated 8 December 1950. Does she refer to weather conditions in two different places? Not likely so either, for her statements are very general.

The letters were written from New Plymouth (13, from the small farm worked by her unmarried son Joe, whose great hobby seems to be watching football), Fruitland (2, where Bernard and Agnes live) and Weiser (5, ever since December 1949, at her daughter Margaret's).

There are some interesting examples of English interfering with Dutch:

- 14 April 1946: Kousen zijn even raar (she means: zeldzaam).
- 14 July 1946: ...maar de jonge mensen doen hier te jong trouwen.
- 29 January 1947: ...ik zou niet willen hebben dat het werd uitgevonden (found out).
- 15 September 1947: ...dat ik een operatie heb ondergaan in het hospital (ziekenhuis).
- 11 November 1947: ...zoolang ik blijf rond lopen doet het niet heelen.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden.

6131 HE Sittard

Brief ontvangen van: Mrs. L.C.Beckers-Boshouwers, Kennedyflat 45, OudebroekSittarderweg

Dear Wies,

If this letter reaches you, please let me know. I cannot find your address as you wrote it out for me at the restaurant in Maastricht. I am using something that Jeannette wrote down for me before I left for Switzerland and I somehow feel it is not totally correct. I even considered writing "ACROSS FROM THE POLICE STATION IN SITTARD" on the envelope.

I would presume that by the time you get this you will have returned from your vacation in Spain. I do hope the weather was pleasant and that you enjoyed every minute of your stay. You and Mia have come to my mind often. Yesterday I was going through some of my Mother's things and found several pictures from The Netherlands of family that I have no idea who they are. There are a few dates on the backs and I did recognize a couple of homes. I think one of them is of your brother Joe when he was a wee little boy. I would wager that they are pictures that had been sent to my Grandmother

It is hard to find the right words to express my thanks to you for all you did to make my trip to The Netherlands so memorable. I so appreciated your efforts to get family together for the reunion, visit and luscious buffet dinner. The beautiful luncheon, Mass, coffee and day in Hoensbroeck, Valkenburg and Maastricht leave such pleasant memories--but most of all the time spent with you was so special to hear about family and gain some insight to the family history. Thank you for every minute.

My trip home was so long. I thought we would never get to San Francisco even though I arrived only 40 minutes late. All flights from Amsterdam, London and New York were very late. It is a good thing I had long layovers. Customs was a pain in the neck in Amsterdam and London but New York was nothing. It was good to get home and back into a routine. However, I am ready to go again!

Undoubtedly you heard about the big earthquake we had Oct. 17. The damage to San Francisco and Oakland was bad, but no worse than to many of the towns, roads, bridges, homes and businesses on the coast in Santa Cruz, Watsonville and the Santa Cruz Mountains. I was very close to the epicenter and it was a very frightening 15 seconds and night. My immediate neighborhood were without power and phones for 10-12 hours. Some areas still do not have power, water or phones. My home had no structural damage but I did have a cupboard open and I lost considerable glassware--they were only things and I am in no hurry to replace them. We still are having aftershocks though they are decreasing in frequency. My brother Gene, who lives across the Bay felt the quake but had no damage.

Leo has asked me to come to his home in Los Angeles for Christmas. I was all eager to go until I found I could not have the day after Christmas off. I had planned to drive; I suppose I should see what the airline possibilities are or if there is even a reservation left. Our Thanksgiving is a big traditional holiday and is due in a couple weeks. I will spend that day at the home of Gene's second son and his wife, who have invited me to share dinner with them.

We are having a beautiful Fall; the trees are a fiery red and losing their leaves. Our rainy season is upon us and should be starting soon. Many people are still living outside since the earthquake so big efforts are being made to get temporary housing arranged.

I look forward to hearing from you.

Greetings to Mia, Alice and Jacques
Fondly, Joan

Eugene a Campo. Josephine Boshouwer.

1876 - 1925.

1883 - 1951

naar U.S.A in 1909

naar U.S.A in 1910.

hun kinderen.

Teresa gehuwd. Fiellen

Margaret " Henggeler

Bernard

Joe

Rosie.

" Palumbo.

† Het heeft God de
Almachtige behaagd
tot Zich te roepen, na
een langdurig lijden, met
Christelijke gelatenheid
gedragen, in de ouder-
dom van 68 jaar, onze
innigstgeliefde zuster, be-
huwdzuster, tante en
niet

FRANCISCA
JOSEPHINA
BOSHOUWERS

weduwe van
Eugene a Campo
overleden 8 Maart te
New Plymouth Idaho,
U.S.A.

Namens de bedr.
familie:

J. H. Boshouwers

Hoensbroek,
Heerlerweg 73

De pl. ziele dienst zal
plaats hebben a.s. Vrij-
dag 18 Maart in de Rec-
toraatskerk te H'broek-
Station om 10 uur.

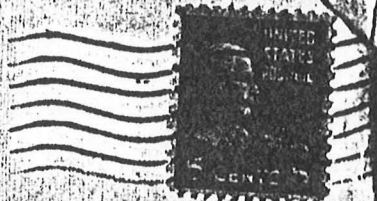
Enige en algemene
kennisgeving.

- 1 - Louise Palumbo
- 2 Margaret Henggeler
- 3 Charles Henggeler
- 4 Leo Henggeler
- 5 Teresa Fiellen
- 6 Bernard Campo
- 7 Bernard Campo, Jr.
- 8 David Palumbo
- 9 Gene Henggeler
- 10 Joan Henggeler
- 11 Anona Campo
- 12 Agnes Campo
- 13 Rosemary Palumbo
- 14 Joe Campo
- 15 Aunt Josephine
- 16 Bobbie Fiellen
- 17 Jim Henggeler
- 18 Carolyn Henggeler

Jan. 22, 1950

Mrs. J. L. Campo
603 East Main
Weiser, Idaho

Letter 11 Nov 50

18

Mrs. Wm. Borkhousen
Heerlenweg 73
Hornbroek, Limburg
Holland

Mrs. J. L. Campo
New Plymouth, Idaho

1945

2

Mrs. Wm. Borkhousen
Heerlenweg 73
Hornbroek, Limburg
Holland

New Plymouth 26 Febr. 1946

Dierbare Constant en Maria,

Ik ben eindelijk zoover gekomen om het een en ander voor jullie bijeen te krijgen. Margareet was zondag hier en heeft alles ingepakt, je zult wel zien dat niet alles in de doos is. Dat stof dat hier flannel genoemd wordt, kan je misschien gebruiken om een broek te maken. Ik zal een voorbeeld van ondergoed hier bijvoegen, dan kan je zelf zien wat de vrouwen hier dragen, wollen broeken heb ik nooit gezien. Je zult wel denken dat de menschen hier bevriezen, maar het is mogelijk de gewoonte, van klein aan worden kinderen licht gekleed. Warme kousen zijn ook niet te vinden, Margareet zei dat er helemaal geen kousen te

vinden zijn in Weiser en daar
 hebben de verschillende grote winkels.
 Denk maar niet dat hier alles te
 krijgen is, het word met den dag
 erger en alles is ook duur. Mary
 Louise had de chamois lappen in
 Payette gekocht, ze nam er maar
 twee omdat ze zoo duur waren,
 twee centen minder dan drie dollars
 voor de twee. Ik weet niet of de
 handschoenen naar je wensch zijn,
 maar men kooft hier ook wat er
 is en niet wat men wenscht. Joe
 kwam gisteren van de winkel en zei
 dat er opeens nergens koffie te krijgen
 is, ik heb nog een week voorraad
 en hoop dat er in dien tijd weer
 nieuwe koffie komt anders zullen we

moeten melk drinken. Peper is er ook niet en de menschen in de steden doen zonder boter. We hebben Teresa nu en dan een pond gestuurd, sommige menschen hebben het overdragen en stuurden dertig pond in een keer aan familie of kennissen. Nu doen ze shoppen in het postkantoor, ze zijn bang dat er spoedig niet genoeg boter zal^{er} voor de menschen in Idaho. Het is hier ook een miserie met de staking overal, de boeren kunnen geen nieuwe machines vinden en de reparatie van oude dingen kan slecht bijgehouden worden omdat de stukken niet te krijgen zijn. De menschen willen maar altijd hoogen loonen hebben en wat doet het helpen.

alles wat er moet gekocht worden
kost altijd meer geld.

Vrijdag kregen we bericht van Teresa
dat er een zoon geboren was, ze heeft
nu twee jongens, de oudste Dickie
is deze week twee jaar oud. Hij was
29 Februari geboren en heeft slechts
een verjaardag elke vier jaren.

Margaret verwacht het vierde kind
einde july, je ziet dat de familie
hier groter word. Voor zover ik
weet blijft het bij Bernard en
Agnes nog met een kind, ze wonen
sinds het begin van deze maand
in Fruitland, haar vader woont daar
en Bernard heeft een betrekking in
een garage waar autos gerepareerd
worden, hij is van plan om de zaak

te koop en als hij beter met de
klanten bekend is.

Joe schijnt nog geen lust te hebben
om te trouwen en wij zijn dus
hier gemoeidelijk met ons tweeën.
In de winter heeft hij niet veel
werk, enkel het vee te voeren en
melken en dat word hier niet
met zoveel zorg gedaan als in
Holland. Mary Louise is enkel thuis
op zondag, ze komt zaterdag avond
en gaat terug naar Fayette zondag
avond. ze heeft dikwijls gespraakt
over een reis naar Holland, maar
het kost tegenwoordig te veel geld,
het is beter een tijdje te wachten.
Ik zelf zou zo'n reis niet meer
durven te ondernemen, ik ga zondags

vanaf gaau eindigen en hoef dat niet
aan de dienst te denken. Nu moet ik over
noodig gevent als de grote heerme dat men
miljoenen vullen. Dat was allemaal met
in de meening van de heer van de
koningst was, men heeft zoveel dat
geven van de landen waar zoveel

naar de kerk en dan blijf ik
thuis tot de volgende zondag, zoo-
doende hoop ik nog eenige jaren
hier te blijven.

Ik was blij zoveel nieuws van
je te ontvangen en wat een
geluk dat ik allen zijt behouden
gebleven gedurende dit vreeselijke
oorlog. Ik cult ook wel gelyk uitriem
naar het voorjaar, zoodat er weer
kan geplant worden in veld en tuin.
In december hebben de katholieken
over 20 millioen bussen met ingemaakte
goed verzameld, verleden maand zijn
in het heele land kleeven byeen gebrachte
voor de menschen in Europa en met
eerste maakt zal het witte brood
donker worden om meer tarwe te

alleen goed geest
pauze en familie
de kerkgebouwen van de
prophete.

New Plymouth 17 Juli 1945

Lieve Wier,

Het was een groote verrassing,
maar tusschen een groot plezier je brief te
ontvangen. Het leuke nieuws dat we van
de familie ontvangen hadden was een kaart
van Maria die in April geschreven was.

We waren verheugd te vernemen dat allen
behouden zijn gebleven in al die ellendige
jaren. Ik moet allen lange dagen ~~leefde~~
hebben. We hoorden het meeste ~~nieuws~~ over
de radio, sinds Bernard er in was waren
we altijd erg benieuwd en ook vol angst
Van Agnes, zijn vrouw hebben we gehoord
dat hij de familie bericht heeft, daar
ben ik erg blij mee, dit was een goede
gelegenheid. Hij zal veel te vertellen hebben
als hij thuis komt, wanneer dat zal
zijn weet hij nog niet, het kan nog eenig
maanden duren. De meeste soldaten die nu
terug komen hebben 30 dagen verlof en ver-
trekken dan naar de Pacific om oorlog te

voeren tegen de Japo, ik denk dat het
beter is later naar huis te komen en hier
te blijven.

Wagelijck heb je reeds van Mary Louise
gehoord, ze heeft verleden week je adres
mee genomen. Ze zal wel verteld hebben
ze doet enz., het zou goed voor je zijn me
haar te corresponderen, je brief beviel
haar uitstekend en je beschrijft goed engels.
Teresa was een week hier geweest met
haar man en zoontje die 6 maanden ou
is, ze wonen in Sacramento, California. Ter
had elken ~~van~~ uitgerien naar niemon va
Holland, je brief kwam een dag na hem
vertrek en heb hem nagetuigd, later zal
Margaret hem te leen krijgen.

Toen en ik maken het goed, had verschil
 jaren last met mijn beenen, iets dat dagen
 nacht groote pijn veroorzaakte, verleden ^{winter} ben
 ik bij Margareet geweest en heb vier maanden
 in bed doorgebracht. De pijn is nu verdwenen
 Margareet heeft drie kinderen, Carolyn is
 acht maanden oud, Joan negen jaren en Eugen
 acht.

acht.
Nu moet ik je zija nog feliciteeren met 24
burgemeesterchap, het verwanteng in de familie. Het
heestelijke groeten van Mamma, Pappa, Mien en Joz, vana
voor Jozelf van ja liefhebbend tante Josephine

New Plymouth 19 October 1945

Beste Wier,

Er zijn ruim twee weken verlopen sinds ik je brief ontvangen heb, nu word het tijd dat ik zal antwoorden.

Het schijnt niet meer zo lang te nemen voor een brief naar Holland, of van daar naar ons land hier. Het is te hopen dat spoedig alles normaal zal zijn, vooral voor U allen, als er gebruik is van zoveel zaken word het erg onplezierig. Wat we hier het ergste missen is suiker, we kunnen enkel 5 pond kopen, dat is per persoon voor vier maanden. Vleesch en boter was voldoende voor de boeren, die konden slachten wanneer ze wilden, maar de menschen in de steden waren er slecht aan toe. Tedenen had een boek met coupons, die reikten niet ver genoeg voor menschen die alles moesten kopen. Eerst werd er gezorgd voor de mannen in het leger, we waren bij daarmee, we hadden niet hoeren mee te maken wat er in Europa meegemaakt is, iets waar we nooit dankbaar genoeg kunnen voor zijn.

Bernard is 17 Augustus thuis gekomen en had zoveel te vertellen, hij was overal zoo goed ontvangen bij de familie waarvoor mijn besten dank, hij zegt dat hij dat beroep wilt had willen missen, jammer dat het niet kon herhaald worden. We waren allen

zoo blij dat hij behouden terug kwam.
Vele jonge mannen van onze parochie waren
in het leger, allen zijn met het leven afge-
komen. Bernard heeft een betrekking in
Boise, dat is de hoofdstad van Idaho, ongeveer
56 mijlen van hier. Daar is een groot airfield
waar vele mannen het vliegen leerden voor
het vechten, hij doet trucks en cars inspecte.
Mijn besten dank voor de photos, Louise zei
dat ze ik enige zal sturen, misschien heeft
ze al geschreven. Ze komt gewoontlijk naar
huis op vrijdag avond, maar ze belde op en
komt niet tot morgen. Dit is een drukke
tijd op het kantoor, de appeloogst is in volle
gang, verschillende wagons gaan elk dag
van Payette naar het oosten, meestal de groo-
te steden. De prijs is hoog dit jaar, het was ^{goed} ~~was~~ ^{vroeger} ~~vroeger~~
in vele plaatsen in America en niet hier in
het westen. Ik hoorde vroeger in Holland zeggen
de ene zijn nood is de andere zijn brood.

Nu moet ik je nog vragen wat de naam
is van Karel's vrouw en ze getrouwd was,
Bernard spreekt met veel lof over haar, maar ook
over iedereen die hij barocht heeft.

Zoe zit bij de radio om naar een football
game te luisteren, daar vind hij het grootste ver-
maak in. Margriet en familie waren verleden week
hier, Carolyn (de jongste die 4 nov. een jaar oud)
loopt al, ze is een aardig kind. Teresa en haar man
wonen nu in een groot huis in juli, ze wonen
in Sacramento, California. Dickie is twee jaren oud
in februari, dan zal de familie vernederd worden.
Nu hoop ik dat we weer van je zullen horen, het is
een groot plezier te vernemen hoe het met de hele familie
gaat. Hoe maakt het de familie in Valkenburg?

Vele groeten van allen. Louise is ook
thuis nu, maar vooral over jijzelf en je lief. tante
Josephine

New Plymouth 13 februari 1946

Beste Wier,

Vandaag heb ik je brief van 21 Januari ontvangen en zal direct antwoorden, anders word het weer uitgesteld.

Ik was blij weer van julle te hooren en dat, behalve je moeder's verkoudheid het met allen goed gaat.

Het was wel geen goed nieuws te hooren dat de menschen in het oude land niet allemaal eerlijk zijn. Hier hoort men ook dikwijls van stelen, meestal in grootere plaatsen en gewoonlijk in de winter. Ik hoop dat de politie de schuldige personen zal vinden.

Het staken brengt niet veel

goed voor het heele land, zoolan
als de groote fabrieken gesloten
zijn kunnen de boeren geen
machinen kopen, gedurende de
oorlog was dat te vergeven om
alles voor het leger gemaakt
werd. Nu willen de werklui
meer geld hebben en korter
werkdagen, 40 uren per week
ze willen niet hebben dat prijs
voor produkten hooger gaant,
maar dat zal toch gebeuren
en dan zal meer geld niet
veel helpen. Het maakt wini
verschil waar men woont, er
is altijd iets dat last veroorzaakt

Mit de kinderen gaat het hier
goed, we verwachten elken dag

nieuws van Teresa aangaande
de geboorte van haar tweede
kind, de meeste is een jongen.
Bij Margaret gaat ook alles goed.
Bernard en familie zijn verleden
week naar Fruitland verhuisd.
de vader van Agnes woont daar.
Bernard heeft een betrekking
als mechanic in een garage en
service station in het dorp, hij
had de zaak kunnen kopen
maar heeft dat later te doen
als hij wat meer met de mensen
bekend is. Louise is nog steeds
van plan om 16 alleen te beo-
ken, ik geloof wel niet dat het
dit jaar zal gebeuren. Ik las
dier week in de courant dat

er luchtdienst zal beginnen
op 19 februari tusschen New York
en Amsterdam, een plane
vertrekt elken dinsdag van
New York en elken woensdag
van Amsterdam. Als je nu
van plan bent om te komen
kun je in een paar dagen
reizen in New Plymouth zijn.

Er word hier nog steeds veel
verteld over de grooge nood in
levensmiddelen in Europa, de
katholieken hebben in December
voor 20 millioen busen met inge-
maakt goed gevraagd, het schijnt
dat er meer verzameld is. Verleden
maand zijn meer kleeren bijeen
gebracht over het heele land en

nu zal ons wittebrood een
donkere kleur krijgen, zodat
meer tarwe naar Europa kan
gestuurd worden.

Wij krijgen nog altijd weinig
suiker, maar er is meer behoefte
voor de runderen, wij zullen meer
geduld moeten hebben, het zal
wel beter worden.

Het doet nog altijd goed vrie-
zen en een koude wind waai-
uit de bergen om ons heen,
die zijn bedekt met veel sneeuw,
waar in de winter ons water van
daan komt om te irrigeren,
dat is iets waar ik in Holland
niet mee te doen heb.

Ik was verwondt te vernemen.

dat Minneke van Valkenburg
overleden is, leeft tante nog?

Ik meen de moeder van Mienus.
Tien dagen geleden had ik een
brief van Maria, ze schreef dat
tante van de Bongard zoals ze
vroeger bekend was, ook overleden
is. Pastoor à Campo stuurde een
brief van Frederica van Brunsow
die nu in Heerlen woont, volgen-
haar schrijven maakt om tran-
het nog goed.

Nu moet ik weer gaan eindigen
en hoop weer van je te hooren.
Hartelijke groeten aan de heele
familie ook van Jo.

Je tante
Josephine

New Plymouth 14 April 1946

Lieve Wies,

Nu ben ik al tien dagen
in berit van je brief van 12. Maas
en ben eindelijk zoover dat ik
een antwoord hoop af te krijgen

Ik ben de laatste twee weken
berig geweest met de schoonmaak
en nog een dag en dat zal wel
voorbij zijn. Ik kan niet te veel
doen en moet mijn werk verdeelen
zodat ik het volhoud. Het is
hier onmogelijk om iemand te
huuren voor huiswerk, daarboven
doet niemand werken voor minder
dan drie dollars per dag. De meest
meisjes zijn dat niet waard.

De brief van Louise is aangekomen
nu houd jezelf maar ergens
vast, wat ik thans ga vertellen

zal jullie wel evenveel verwondt
als het ons hier deed. Ze is 20
Maart getrouwd met Leo Palumbo
de zoon van haar baas. Hij is
vijf jaren in het leger geweest
en na zijn ontslag als Captain
heeft hij op het kantoor gewerkt.
Wij verlangden dat het huwelijk
zou uitgesteld worden tot na de
vasten, maar ze wilden hun eigen
zin hebben. Er is geen bruiloft
gewees, ze zijn twee weken later
gegaan naar California. Leo schijnt
nu manager te zijn voor de
Palumbo Fruit company. Van
Louise's bezoek aan Holland za-
men wel niets terecht komen. ¹⁴/₁₆
Zou zelf wel graag de familie zien.

maar zoo'n reis zou erg zwaar
vallen. Ik heb te veel last met
mijn voeten, zoodat ik beter
stilletjes hier blijf zitten.

Wanneer er een van U de reis
durfte te aanvaarden zullen we
blijven U hier op beroek te
hebben. Ik weet niet wat de
kosten zijn, op het oogenblik is
alles duur, maar dat zal wel
verbeteren als de menschen weer
meer doen reizen.

Teresa heeft sinds 22 Februar
een zoon, Robert James gedoopt
Hij schijnt flink te groeien.
Teresa word nu bezig gehouden
met twee kinderen. Het zou haar
veel genoegen geven een brief van

Thes te ontvangen.

Ik heb dit jaar nog meer
kleinkinderen te verwachten, bij
Margaret komt het vierde kind
einde Juli en Bernard en Agnes
verwachten een familie vermen-
dering in September. Joe zegt
I will be a busy uncle. De klein-
kinderen houden allen van Joe.

Het was heel aardig van je de
courant te sturen. Ik schijnt van
alles flink op de hoogte te zijn.
Bij Karel was er werkelijk feest
geviert, hier doen niet vele men-
schen 25 jaren in hetzelfde huis
wonen. Ik kan het nog doen, we
zijn hier al dertig jaren sinds
Januari.

We hebben de laatste dagen meer
zomerweer gehad. In onze tuin
doet alles flink groeien en zullen
in 't kort verse groenten hebben.
Het schijnt dat we 25 procent
minder meel kunnen kopen,
de menschen zijn gevraagd om
minder brood te eten voordat me-
tarwe kan gestuurd worden naar
Europa. We krijgen nog steeds vijf
pond suiker voor vier maanden.
Voor de farmers is er geen gebrek
aan vleesch, maar in de steden
vult het niet te goed uit. Boter
is iets dat de menschen in de steden
ook haast niet meer kennen, we
hebben nu en dan een pond aan
Teresa gestuurd, maar dat zal ik

wel niet meer kunnen doen,
gisteren deden de winkeliers hier
aan ieder die boter verlangde een
vierde pond verkopen. Te rede is
dat iedereen melk verhoopt, we
krygen 8 1/2 cent per pond boter
en boter is slechts 52 centen. De
regering heeft de prijs geset en
zullen dit moeten veranderen
indien ze meer boter kunnen ver-
wachten. Ik las in de courant de
je stuurde dat er stof voor laken
te krygen was, die kun je hier niet
vinden, gelukkig heb ik nog enige p.
Kousen zijn even raar, ik weet niet
wat ze met alles doen, we zullen
moeten geduld hebben.
Nu moet ik weer eindigen, schryf
maar weer spoedig, ik bent blij van julle
te hooren. Hartelijke groeten aan allen
vooral voor jezelf ook van Joe. Je tante
Josephine.

De zoon heeft de tante
gedenken hebben wil haar en familie met in de
ik hoop spoedig van haar te hooren.

26

Love Dies,

Het is hier buitengewoon heet, iets daar-
 ove in Juli en Augustus kunnen verwachten, maar
 ik zal trachten uwer brief klaar te krijgen.

Besten dank voor je brief die ik tiert dagen geleden ontvangen heb. Het was goed te hooren dat allen gezond zijn. Met ons gaat het ook bijzonder dank de hitte, daar kan ik me nooit aan gewennen, gisteren was het 94 Fahrenheit in de schaduw. Pedersen klaagt over het weer, maar het is vandaar iets beter, 32 met meer wind.

Ze heeft donderdag een doos naar het Postkantoor
gebracht, ik hoop dat het goed zal aankomen en
dat u het wel willen veddelen met Laura, Gode-
ken & Carl. Ik had twee dozen met thee moeten
nemen omdat het te zwaar was, het mag niet meer
wegen dan elf pond. Maar ik zal die over een paar
dagen sturen, ik kan dan nog meer koffie verbi-
voegen. Ik zou wel graag suiker in doen, maar die
krijgen we nog steeds als voorheen, 5 pond voor 4 miana.
Ik had Maria een pakje gestuurd in 't voorjaar,
ze zei dat het goed was aangekomen. Ik hoorde
van haar dat ik zoo weinig koffie krijg.

Het is goed dat de oogst hier begint, ik spreek
vanmorgen met een vrouw die even kinderen heeft,
die hadt een Paar om meel te krijgen voor brood.

The picture was taken at the same time as the one above. The picture shows the same scene from a different angle. The picture shows the same scene from a different angle.

Wij zijn maar met ons tweeën en doen het brood-
kopen, maar waar zoveel kinderen zijn zou dat te
duur zijn. We betaalden tien centen voor een brood
dat een pond weegde, nu betalen we 11 centen en het
gewicht is anderhalf ons minder. Dit is allemaal
gebeurd sinds de hegering al de tarwe heeft gekocht.
Die te krijgen was voor relief in Europa en Asia.
Er wordt nog steeds ingemaakt veel vernield
in wie wil geld geven kan zo doen men zou zeggen
dat er iets te eten moet zijn voor iedereen. Al
alles wordt hier zo duur sinds congres. Bijz. tijds.
verknacien over de office of price. Administration,
voor 30 juni was er een pleb. gesteld over alles waar-
niemans kan boven gaan, nu die wet. geindigd is
blijven de prijzen steeds stijgen. Teresa schreef de laatste
week dat het onmogelijk was om in de stad iets te
sparen. Als boeren zijn we beter af, er is zoveel dat
we niet behoeven te kopen.

Ik ben niet op de hoogte hoeveel de reiskosten zijn
hier in de V.S. maar we zijn 3000 mijlen van New York.
Het zal wel niet altijd zo blijven en kopen is allen-
rens hier te beroek te hebben.

Louisa was gisteren even hier, ze gingen vandaag met
een aantal vrienden naar McCall voor een picnic, die a
plaats is in de bergen zo'n 100 mijlen van hier. Ze
ver voor mij. ze heeft het goed getroffen maar de jong-
menschen doen hier te jong. trouwen, ik was 27 en ik was
niet te laat.

Nu moet ik zien of ik ergens in huis een goede pla-
kaar vinden. Hartelijke groeten ook van Joe aan de heele
familie in Hobenschoek. en vooral voor je zelf van

Je tante
Josephine.